

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi és gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az „Eperjesi Széchenyikör“ és a „Sárosmegyei gazd. egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

Megyeház.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az eperjesi népbank helyiségeiben, főutca 2.

Megjelen: minden vasárnap.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.

Félévre . . . . . 2 frt 50 kr.

Negyedévre . . . . . 1 frt 25 kr.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.

Nyílt-tér minden sor 10 kr.

Hanibal ante portas.

A főváros területén fellépett és tényleg pusztít ama veszedelmes vendég, a mely kiméletet nem ismerve kiragadja áldozatait a családok köréből és gyászt idéz elő ott, a hol mutatkozik.

E veszedelmes vendég — a kolera.

Hogy a járvány, terjedése esete, minket készületlenül ne találjon, a városi hatóság ismételtén tartott üléseket, a melyekben intézkedett a szükséges óvrendszabályok életbeültetése tárgyában, sőt a hatóság elérkezettnek látta annak idejét, hogy a járványbizottság már most megalakíttassék, melynek tagjai között a közös hadsereg és a honvédség képviselői, a helybeli orvosi kar, az iskolai hatóságok, a vasúti állomási főnökség stb. előfordulnak.

Tartatott ez ügyben a megyei alispán elnöklété alatt egy értekezlet, melynek megállapodásához képest a járványbizottság tényleg megalakított s f. hó 22 én ülést is tartott.

Nem lehet itt feladatunk, hogy az elrendelt intézkedéseket részletesen felsoroljuk, hanem szorítkozunk ezen alkalommal arra, hogy a főbb intézkedésekről tegyünk jelentést, melyből meggyőződhetik a lakosság, hogy a veszélyvel szemben nem vagyunk tétlenek; a mit tennünk lehet, ezt tenni igyekszünk is.

Mindenek előtt kiemelendő azon határozat, mely egy kolerabarakkörháznak a járvány közeledte eseteire való felállítására vonatkozik. Ezen körház a kórház alatti réten fog felépíttetni s 25 polgári és 15 katonai beteg befogadására lesz berendezve.

Elhatározatott, hogy az országos vöröskereszt-egylet megkerestessék, miszerint a barakkörház részére már

most küldjön ide két betegápolónőt. Ha e felszólítás sikerre nem vezetne, a helybeli fiók-egylet fog felkérteni, miszerint befolyását e tekintetben latba vesse.

Felhívták a helybeli hitközségek, hogy a köztemetőkön halotti kamarákat állítsanak fel.

Elrendeltetett, miszerint a Pulszky-Bertányi stb. házak közötti zúgúteza, már most esatornázassék, mivel az esatorna hiányában mindeddig tisztán tartható nem volt.

Intézkedés történt az iránt, hogy a borkúti ásványvíz-forrás, illetőleg kút, mely a város ivóvíz-szükségletének nagy részét szolgáltatja, lehetőleg tisztán tartassék.

Intézkedés történt az iránt, hogy a közterek és zugok hatóságilag desinfiáltassanak. Intézkedés történt az iránt, hogy a kiépített közcsatornák mentében levő házak amazokkal öszszeköttessenek. A városi vízmenedézek hetenkint egyszer tisztíttatni fognak.

Kidolgoztatott egy instructió a városi rendőrök számára azon teendőkre nézve, melyek a közegészség, köztisztaság és járványügyi intézkedésekre vonatkoznak.

Határozatott, hogy a járvány közeledése esetében a használatra ajánlott kútkat mellé felfogadott emberek alkalmaztassanak, a kik tisztán edényből fogják a vizet mérni, hogy ily módon megakadályoztassék a kutaknak piszkos edényekkel való megfertőztetése.

Az orthodox izr. hitközség, mely halottjait Sebesen szokta eltemetni, felszólított, hogy már most gondoskodjék temetőiről, minthogy különben halottjai eltemetésére hatóságilag fog megfélemlő helyt kijelöltetni.

Utasított a rendőrség, hogy a kofák, kufárok, kertésznek, a piacra

hozott cikkek után maradó hulladékokat és szemetet naponta magok takarítsák el.

A házi csatornákkal bíró háztulajdonosok a rendőrség útján felhívták, miszerint csatornanyílásaikat légmentesen elzárható szifonokkal zárják el.

Felkérített a helybeli püskökség, hogy a gör. kath. templom mellett lévő ház, hol ez évben az első két himlőeset fordult elő, kiürítettessék.

Intézkedés történt a pinzelakások kiürítése iránt.

A belváros házainak fertőtlenítése a kapitányi hivatal ellenőrzése mellett az intelligens lakókra bízatik. A külvárosi házak desinfekezője a járvány közeledése esetében hatóságilag fog eszközöltetni.

Szükségbeli járványkórház gyanánt a kalváriai elemi iskola jelöltetett ki.

Nagyjában ezek azon intézkedések, melyek elrendeltettek; azonkívül számos egyéb egészségi és tisztasági intézkedés történt, melyek végrehajtásával részint a rendőrség, részint más hatósági közegek bízták meg.

Igen czélzerű intézkedése a járványbizottságnak az, hogy a város ötödébe albizottságokat küldött ki, melyeknek feladatává tétetett, hogy az intézkedések fogantatását a rájuk bízott városrészekben ellenőrizzék s a lakosságot a kellő óvintézkedésekre buzdítva, ilyként a hatóságot nehéz feladata teljesítésében támogassák.

Ez albizottságok a következők:

Az I-ő ötödében: Podhorányi Bálint tanácsnok és dr. Ferbstein Márk; a II-ik ötödében: Krajzell Aladár tanácsnok és dr. Munk Henrik; a III-ik ötödében: Kovácsy János főügyész és Herkely János v. alorvos; a IV-ik és V-ik ötödében: Kyss Géza főjegyző és dr. Lakner Árpád főorvos; a felkültvárosban: dr. Mosánszky Titusz és

Rojkovics Tivadar kapitánysági tollnok; az alsó külvárosban: Kovácsy János főügyész és Herkely János alorvos.

Az óvintézkedések tehát el vannak rendelve, de természetesen, hogy azok csak az esetben hajthatnak végre sikeresen, ha a városi lakosság is mindent megtesz, hogy az elrendeltnek érvény szerzettessék. Az albizottságok is csak úgy fognak sikert felmutathatni, ha az illető lakók azok tanácsait követik s minden ez ügyre vonatkozó dologban e bizottságok orvostagjaihoz fordulnak.

Ismerve városunk lakosságának értelmiségét, bizton hisszük, hogy e részben panaszra nem leend ok.

Gondolatok.

A házi nőnek annál több ideje marad szellemi foglalkozásra, vagy mulatságra, minél jobban érti háza gazdaságát; mert az ilyen, úgy tudja felszítani idejét, s oly rendet tart, hogy minden dolog felényibe kerül, mint olyannak, ki nem képes rendszert alkotni házi teendőiben.

A nőnek a legesekélyebbre kiterjedő gondossága a férjben a nő tevékenység megbecsülését ébreszti fel, s a tökéletes házi rend, kellemel és mintegy láthatlan kezekkel fenntartva, a férj szenvedélyét állandó hajlam öszhangzatára hangolja, s még a háborgóbb kedélyben is csöndes, mély tiszteletet gerjeszt.

Szerfölött fősvény nő mellett férjben megszűnik az ügyeket takarékos lenni és szerezni.

Hanem egy kis fősvény még is jobban áll a nőnek, mint a pazarlás. Bőkezűség a férfi erénye, takarékoság a nőé.

Inségi gond a szerelem ölé mérge. Ez minden szabad és vidám érzést kirág a lé-

TÁRCZA.

Féltés.

Tévedtem én is már gyakorta, —
A véltés gondolat
A bűnös vágyak tengerére
Be sokszor elragadt!

De sohse lettem örök rabja,
Bús áldozatja még —
Minden erőmet összerzedve,
A partra juthatték.

S a mély bűnbánat megtisztítván
Vezéklő lelkemet,
Adott bocsánatát köszönni,
Az égbe kelhettem! . . .

De téged, édes, én úgy féltlek,
Hogy a bűn elsodor
S ártatlan lélked tiszta szárnyát,
Beszenyezi a por!

Oh, ha te elbuknál, a szennyből,
Hová tapadna, hidd,
Soha többé ki nem emelnéd
Szép lelked szárnyait!

Hiába minden vergődésed, —
Elhagyó kerés erőd . . .
Oh keserű, bús végzet éri
Az árca, gyöngye nő! . . .

S ha elbuknál, megtörve hitben
S gyászolva estedet,
A sárba, porba buknam én is
Menthetlenül véled!

Ásguthi Aladár.

Az ugynevezett „modern“ leányok.

Piroska arra a szivarkára gyújt, melyet Tivi bárótól kapott a jogász-báli souper alatt, midőn a báró mellette ült s hévvel udvarolt neki. Boldogan és áhítattal szívja a szivarkát, s ha körülte ülő barátainak tekint, kik ma különösen nagy számmal jöttek hozzá látogatába: annak tudata fölötti büszkeség ragyogtatja szemeit, hogy ő ezt a szivarkát a töle és barátaitól egyaránt imádott szép, herzig, elegans és fiatal Tivi bárótól kapta. Ah, és hogyan kapta!

Tivi engedélyt kért, hogy szivarozhatik-e? és midőn kérelmére Piroskától s ennek anyjától igenlő választ kapott: a czimeres szivartárczából egy londres-t s egy szivarkát vett ki, és ez utóbbit Piroska ölébe eszűztatta.

— Aztán hozzám hajolt s azt sügta, szivjam el otthon e szivarkát, és ha szivom, gondoljam el akkor, hogy ő is, mint e szivarka, füstté, hamuvá válnék, ha én nem szeretem. És olyan czukrosan mondta: „Szerrret, Piroskák?”

A leányok egyszerre kérdik:
— Mit feleltél?
— Fülüg pirultam és ábrándosan néztem Tivire. Így ni! „Elpirrult!” szolt Tivi örömmel. „Ah, szerrret!” — Lesütöttem szememet — így ni! — mi közben Tivi többször ismételte: „Szerrret!” . . . „Szerrret!” . . . Ah, leányok, Tivi belém bolondult! Souper alatt többször, ha papám nem nézett ránk, megcsókolta karomat ott, hol a glacé-koztyü végződött. — Féltém. „Az Istenért! Vigyázzon! Ha a papám ezt meglátná!” — De Tivi vigasztalt. „Ne féljen Piroskák! Engem nem szokták rrájtá kápní az örregek!” —

Lányok, ha hallottátok volna, hogy milyen ehit mágnásosan, milyen herzigén mondta azt Tivi, hogy — „örregek!”

— Hát a mamád észrevett-e valamit? kérdi Aranka.

— Oh, az én mamám merő ellentéte a papámnak. A mamák mintaképe! Mosolygott, mikor látta, hogy Tivi karomat csókolja, és a legyezével őt tréfásan megfegyette. Mert az én mamám okos asszony; tudja, hogy a leányoknak, amíg fiatalok, mulatniok kell, és azért megtesz értem, megenged nekem mindent.

Ha a papám is olyan volna, mint ő! . . . Juj! ha láttátok volna, hogy a papám souper alatt milyen haragosan nézett rám és Tivire. Majd fölfalt minket! Ma meg összeszidott, hogy bálokban túlságosan sokat tánczolok mágnásokkal, és Tivivel szemben különös a magaviseletem. Boszankodik, a helyett, hogy örülne a hatásnak, melyet főúri körökben ébreszték. Csak az athléta-bálba nélküle mehetnek!

— Az én papám is olyan, mint a tied. De én nem sokat törődöm vele. Miattam ugyan prédikálhat, so'se bánom! Azért mégis azt teszem, amit akarok, mert a mama az én pártomon van. Apropos, mondtam-e már, Piroska, hogy ez athléta-bál második négyesére Muki gróffal vagyok angazsirozva?

— Nem mondtad, Bertám. Gratulálok. Muki vig fiú. S ha nem is olyan szép, mint a mágnás-fiatalság királya: Tivi, azért mégis büszke lehetsz, hogy majd vele tánczolod a második négyest.

A leányok elhallgatnak.
Piroska a már végig égett Tivi-szivarka megmaradt papír-szipkáját illatos levélborítékba teszi s a levélborítékot keblébe rejtve, ábrándosan néz maga elé.

— Ah, ha én a Tivi báró felesége lehetnék! Felesége annak a szép Tivinek, aki ha végig hajt a sugár-úton, minden valamirevaló lányt és asszonyt magába bolondít! Ah, ha a bakon ott ülhetnék mellette, hogy megbamulnának Tivivel együtt engem is! Hogy kérdeznék: „Ki az a szép nő?” — „Kicsoda? Hát a Tivi báró felesége!” . . . Lányok, ha én a Tivi báró felesége lehetnék!

— So'se búsulj! vigasztalja Piroskát a lenesés arczú Teresi. Ha Tivi nem is vesz nőül (mert arra mi, polgári családból származó lányok, nem számíthatunk, hogy mágnás lesz a férjünk!) majd akad számodra is egy jó öreg, gazdag férj, aki miatt bátran imádkodhat gyémántos Tivikédet.

— Igaz! De aki miatt aztán sohasem ülhetnék a bakon Tivi mellett.

— Ha a bakon nem is, Piroskám, de egy hintóban gyakran ülhetsz vele. Hiszen mindannyian ösmerjük Boriskát, tudjuk, mennyire rajongott Elemér gróffért. Nem egyszer mondta nekünk, hogy Elemérért rajong, és ha nem lehet az övé: főbe lövi magát vagy pedig mérget iszik. Vagy grófnő lesz, vagy meghal! Es Boriska nem ölte meg magát, pedig nem lett grófné, hanem egy gazdag, vén disznókereskedő felesége. S most délutánonkint a sugár-úton látható a disznókereskedő elegans hintája, melyben a boldog házaspár ül s velök szemközt — Elemér gróf! Azért azt mondom, lányok, hogy éljenek a házassulandó öreg urak!

E lánytársaságban a legfiatalabbik, a tizennégy éves Gizi, lelkesülten kiáltja:

— Eljenek! Eljenek!
Mire a leányok kacajra fakadnak.
— Nini! A kis Gizi is már házasságra gondol. Hát gazdag és vén férj kellene neked, te kis kövér gombóc?

lekből. Azért mindenek előtt okos felosztás a házi gazdálkodásban!

A házi gond a legkellemetlenebb keserűségek egyike, mert mindig a testi szükségekre és állati fenntartásra emlékeztet. Csak leverni és nem nemesíti a kedélyt.

Közös szenvedések szorosabban fűzik ugyan össze a szíveket, de azokból az adósság és szükség, melyek a szíveket meg-hűtik, kivendők.

A finom nevelésű házi nőnek egyik legkellemetlenebb osztályrésze a eselédkekkel érintkezés. Valóban az ember boldogabb volna, ha szolgál nélkül el lehetne, mert kivált a házi nőnek minél több a eselédje, annál több a kellemetlensége és bosszúsága.

Minden ember szabadságra vágyik, de e vágyodást eme nyersebb természetűek nyersen is éreztetik, s igyekeznek urak gyöngőit kizsákmányolni.

Habár a házi nőnek nem szabad is eselédjét rabszolgának tekinteni, mégis legyen azon, hogy eselédjét minél távolabb tartsa magától, vagyis: csupán oly ügyekben szóljon vele, melyek szorosan annak kötelességeire vonatkoznak; kivált ne hordasson vele híreket a a házhoz és ne mulassa magát annak elbeszéléseivel; — ne avassa a gazdaság belső viszonyait; — semmi titkolozásba ne vegyüljön vele, még az ártatlanabb félékbe sem például: meglepések ünnep- és névnapokra stb. tartsa a eselédjét azon meggyőződésben, hogy mindegy, akár az urral, akár az úrnővel szólania; (természetesen, hogy ez csak úgy lehetséges, ha a házasság felett mindenben teljes egyetértés uralkodik.) Soha se legyen ok nélkül indulat ellenükben; — sohase igyekezzék őket meglesni, — s mindenképp felelt menjen maga jó példával előre, mert a közmondás „a minő az úr olyan a szolgál” — mindig nagyon igaz marad.

Igen elnéző és jó lenni, vagy igen is szigorúan banni, egyként ártalmas.

Ha csak lehet, nem kell gyakran eselédet változtatni. Ha pedig ez ki nem kerülhető, ne eressze el haraggal a eselédet, mert ilyenben csak ellenségeit szaporítja. Régi eselédnek pedig gyakran előjogokat esínálnak, melyek utóbb terhesékké válnak.

Mihelyt ezt észreveszi az úrnő, küldje el az egész eselédjét, mert egynek a példájától a többi is megromlik.

A házbán jól, kellemesen és hasznosan foglalkozni, ez valóban igen esekély tanulmány, és mégis az tön helyesebb választást, ki úgy rendel el sorát, hogy a ház lett az ő világa. A külvilág végre megsebez, és mindenemü kedvetlenséget okoz; de csak a házbán lehet azt feltalálni, a mi után végre is minden lény törekszik, a nyugalmat és élvezetet. A lény azon legyen, hogy a házi kört örömei templomává varázsolja.

Régi igazság az, hogy a dologtalanság a vétek párnája; a léha dolgokkal foglalkozás könnyelművé teszi a lelket, elpuhítja a testet; a esesebecsek éppen semmit sem lendítenek a család belügyein.

Igy fordul a ház, rendetlenség úti fel sátorát a konyhán, szükséglet a kamrában, zavargás a társalgási termekben. Jaj a ház-

nak, melynek nem rendtartó az asszonya! Romlás vár a családra, melyben a munkanélkül élő tagok felemészik a dolgozók veritékének gyümölcsét.

Ily elvek szerint nevelni a magyar hajadont, ezekben gyakorolni magát a nőnek, haza iránti szent kötelesség.

Különlélek.

Tisztelgés Szentandrassy Lajosnál. Impozáns menetet láttunk múlt vasárnap 11^{1/2} órakor: a kir. kath. főgymnasium tanári kara volt. Husz férfi, teljes díszben, egy vonulóban a derék igazgatójukkal élén siettek a nagy-névű Macezenáshoz, Szentandrassy Lajoshoz hálaadójuk lerovására a vett s már okmányilag átadott fejedelmi adományáért. Megkeresésünkre egyik barátunk szíveségéből a következőket közölhetjük: Az áldott lelkű jötevő gyengélkedése miatt karunk székben ülve örömtől sugárzó arccal üdvözölte a tisztelgőket. — A gymnasium derék fiatal igazgatója előlépett s szívreható szavakban, meghatva mond köszönetet a nagy-lelkű adományért s imaszerű óhajtással áldást és hosszú életet kér az ünnepeltre a Mindenhatótól. — Az üdvözölt nyugodtan, mint kinek a jóselekedet nemes tudata nyújt legfőbb jutalmat, vídám tekintettel hallgatta végig a szónokot. — Az éljenek esillapultával melegen szorított kezet barátjával, a szónokkal s életerős férfi hangján körülbelül így válaszolt: „Keblem tiszta mélyéből meg vagyok győződve, hogy a kir. kath. főgymnasium tanári kara nem a szokásos formalitásból tisztel meg megjelenésével, hanem hivatászerű működésében könnyelműséget remélve a jövőben, örömeinek jöttek adni kifejezést s emez örömeiket velem is megosztani óhajtják. — Fogadják érte őszinte köszönetemet! — Higgyék meg, barátim, hogy elhatározásomban önöknek nagy részek van. Mert az oly testület, melynek híre van az országban, mely ott első közt foglal helyet, melynek a magyar műveltség, a hazafiság itt a határszélén oly sokkal tartozik s a társadalmi élet emelésében is oly szép érdemei vannak: megérdemli, hogy módunkhoz képest nyújtunk nagy munkájában elkerülhetetlen szükséges eszközöket, hogy munkája eredménye minél inkább biztosítsa s ezáltal munkaképe is mindig ébren tartva legyen. — ne lankadjon, hanem fokozatosan gyarapodjék. — Ezen elv vezérelt, amidőn szeretett magyar hazám iránt, melynek hű fiának lennem mindig legszentebb kötelességemnek tartottam, — tartozásomat lerónni, óhajtottam; azon elv, hogy a fiatalok, hazám reménye, csak akkor részesülhet kifogástalan s ezérvé vezető nevelés-oktatásban, ha testi lelki fejlesztésében minél jobban van ápolva és ellátva s hogy csak kellő és nemzeti műveltség mellett van biztos jövője a magyarnak. Ezen eszme éltetett mindig, ez adott erőt verejtékes munkálkodásomban, ennek kedvéért mondtam le minden kényelem és élvezetét, hogy verejtékkel és nélkülözések árán bár, de mégis képes legyek valaha áldozatot tenni le a magyar műveltség oltárára. S most csak arra kérem önöket, kedves barátim, fogják fel úgy az én intenciómat, mint én azt érzem s értelmezem: működjenek közre hazánk javára továbbra is oly szerényen s zajtalanul, de lankadatlan buzgalommal s akkor én legméltóbb jutalmát veszem majd fardozásomnak.” — Ezek után jövedvően társalgott mindnyájukkal s megengedte, sőt kérte, hogy hozzák el majd oda tanítványait, hisz az ő fiaik ők. S kedden délelőtti tisztelegtek is nála az igazgató úr vezetése alatt 20-an, Mattyasovszky VIII. oszt. tanuló, kit a Széchenyi-körből ismerünk, volt a tanuló érzel-

meinek méltó tolmácsa. A legőszintébb szívből kívánjuk mi is a nagy Macezenásnak, hogy az üdvözölők kívánságai teljesüljenek, hallgassa meg a Mindenható az ártatlanok imáját.

Kinevezés a honvédségnél. A király Lubienwielkiben kelt legelső elhatározásával, ippí Bydeskuthy Sándor őrnagyot, a 9-ik feldandár széppeségi 4-ik zászlóaljának parancsnokát, — ezen alkalmazása alól való felmentés mellett, a honvéd-törzstiszti tanfolyamba tanáru kinevezni méltóztatott.

Dr. Duka Tivadar, Londonban lakó hazánkia, körünkben időzött, e napokban rokonánál Duka Róbert ezredesnél. Nem látta Eperjest 1849. május óta, most elhozta fiát is, a ki a cambridgei egyetemen tanult, végezte a jogot, most jogtudor s az angol bírói karba fog belépni.

Benczúr József temetése 1886. szept. 19-én Mogyoróskán d. u. 3 órakor ritka részvétellel folyt le. Hórk József coll. igazgató tartá az emlékbeszédet. Kiemelte Benczúrnak írói úttörő működését, mert „sárga könyveseké”-jével ő kezdte meg 1832-ben a magyar önálló pedag. irodalmat, hirdetőn Pestallozi elveit. Kiemelte a 80 éves agg példás munkásságát Utána Sztelldó János főesperes mondott egy szívreható, imát. Majd Urbán Adolf sároszempléni főesperes szökött. Benczúr József jeles tanár (1832—1838.) szakiról, kiváló magyar iparos (éremgyártáslajonos) sok nemes intézet buzgó tagja, lapunknak éveken át nagy-rabesült munkatársa volt. Béke poraira!

A felsőmagyarországi tejjgazdasági kiállítás Kassán f. hó 23-án reggel 10 órakor nagy ünnepélyességgel lett megnyitva. A közzgazdasági miniszter megbízottja Bernolák Sándor osztálytanácsos pont tíz óraor megérkezvén, a díszes esarnokban fogadtatt, hol Berzeviczy Egyed es. kir. kamarás és az abauj-tornamegyey gazdasági egylet elnöke üdvözölte szívélyes szavakkal. Ezután dr. Rodiczky Jenő kiállítási elnök s gazd. tanintézet-i igazgató fejtegette szép beszédben a tejjgazdasági kiállítás célját, jelentvén, hogy a kiállítási tárgyak a háromszázal jóval meghaladják. Utána Bernolák Sándor miniszteri osztálytanácsos emelt szót, jelentvén, hogy gr. Széchenyi Pál közzgazdasági miniszter ur ő exellentiaja elfoglaltsága miatt meg nem jelenhetett mint védnök, hanem őt bizta meg a kiállítás megnyitására, mely hogy oly örvendetes módon létre jött, az elnöknek, a végrehajtó bizottságnak, a gazdasági egyletnek, a kereskedelmi és iparkamarának és a többi közreműködőknek köszönhető, kiknek is köszönetet mond. Nagy fontosságot tulajdonít a kiállításnak, mert ez megmutatja a gazdáknek, miként kell tejertermékeiket értékesíteni, kívánja is a legjobb eredményt és a kiállítást megnyitottnak jelenti ki. Ezen beszéd lelkes éljonnal fogadtattott, mire az egész közönség a szépen díszített termekbe indult, hol a tejertermékek meglepő izléssel elrendezve kellemes benyomást gyakoroltak a nézőkre. Mindjárt szembe ötlék Makoviczky Péter kiállítása Rózsahegyiről, lipői tőrök és sajtokban, nemkülönben a kassai magy. kir. gazdasági tanintézet és a zsitvaújfalusi magy. kir. földmívelési iskola kiállítása. Fábry József Turóc-Szent-Mártonból szinte sok és szép tárgyat állított ki. Azonban a kassaiak sem maradtak hátra; így Lencz Julia örökösei, Fiedler Károly, Czifó Gyula, Schwarz János, Schwarz Vince, Ceizinger Antal, Weisz Mór kitétek magukért. Továbbá kiállítottak megynékből: Lillia B. D. es fia Eperjes, Péchy Zsigmond Péchujfalur, özv. Ujházy Józsefné és Ujházy Sándorné Budamér, Kezser Miklós Lapispatak, Kirehmayer Vilmos Sáros-Plavnicza, Pulszky Géza Zsebfalu, Alapi Salamon Tivadar Nedeczvár stb. Ezeken kívül

nemesak más megyék, de a külföld is számos kiállító által vannak képviselve. Soukup Adolf kassavárosi főmérnök az általa tervezett vas-szerkezetű istálló mintáját, Hinsenkamp Bernát kassai állami gépész-iskolai tanár az általa tervezett hűtő-pinczét mutatta be rajzban. Tejjgazdasági edényeket, vajköpülőket és egyéb gépeket kiállítottak: Adriányi és Markó Kassa, Röck István Budapest, az Auspitz és Schmidt-féle köpülőket Lőw Bécs, valamint Deutsch Mór, Andrejkovics, Kontuly Imre, Rainichovszky Vince, Gromos Kálmán Kassáról. — A kiállításról általában mondhatni, hogy az a várokozón felül sikerült. Első napján — dacára a rossz időnek s mellözve a közel 200 szabad-jegygyel bíró látogatót — 460 fizető egyént tekintette meg. A kiállítás bezárása f. hó 28-án este fog megtörténni.

Széchenyi kör. Közeledek az őszi és téli évad s azzal a Széchenyi kör működése. Az egyes szakválasztmányok elnökei, már is mozognak, hogy érdekes és változatos programról gondoskodjanak. Valamenyik közül élőkön Duka Róbert kulturhözünk, kinek a kör oly sokat köszönhet, kezdé meg a működését s e lapok útján felhívja mindazon zene- s ének-erőket, kik a körnek ének- vagy zenekarába belépni, vagy pedig személyesen akár a zene, akár az ének terén fellépni óhajtának, hogy ebbeli szándékukat, ha nem is volnának a kör tagjai, neki tudomására hozni sziveskedjenek. A közönség nevében magunk is kérjük, kiválólag zene- s éneketeliséggel megáldott hölgyeinket, hogy városunk társadalmi életének emelése és nemesebb irányu művelődése érdekében minnél nagyobb számmal jelentkezzenek.

Megyei közgyűlés. Az őszi közgyűlés f. é. október hó 11-én fog megtartatni. A tárgysorozat főbb pontjai közül megemlítendő: A megyei tisztviselők nyugdíjszabályzata; a megyei harmadik aljegyzői állásnak betöltése; a koleraügy, a közzgazgatási szervezetben hozandó szabályrendeletek alkotása; a virilitást névjegyzékének megállapítása és az 1887. évi költségvetés.

A „szepesmegyei történelmi társulat” évi rendes közgyűlését 1886. évi szept. hó 29-én d. e. 10 órakor Lőcsén a megyeháza nagytermében tartja meg, melyre a társulat tagjai és a közönség tisztelettel meghívottak. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Münich Sándor tag felolvasása „Szepesmegye praehistoricus leteleiről.” 3. Dr. Demkó Kálmán tag felolvasása „Városaink erkölcsi életéről a XV—XVII. századokban.” 4. A titkár jelentése a társulat 1885. évi működéséről. 5. A pénztárnok jelentése. 6. A társulati tisztviselők és az igazgató választmány újra választása (az alapszabályok 8. §. a) pontja értelmében). 7. Indítványok, javaslatok tárgyalása. A teendő indítványok és javaslatok legalább 3 nappal a közgyűlés előtt írásban benyújtandók az elnökségnek.

Bártfa város legutóbbi közgyűlésén, többek között következő fontosabb határozatokat hozott. 1) Az 1886. évi 22. tejj. értelmében hozandó közzgazgatási szabályrendelet kidolgozására Rhody polgármester elnökele alatt Geffert kapitány, Zamborszky t. ügyész. Tulás pénztárnok, Kacsvinszky, Tomasek, Toperezer, Grünwald, Exner, Galló városi bizottsági tagok és Jaschik jegyzőből álló választmányt küldetett ki. 2) A városi iskolaszék ajánlata folytán Palencsar Vidor és Knöpfler Pál ferenczendi okleveles tanítókat egyhangulag elemi iskolatanítóknak választattak meg. A 18 pályázó közül csak ezek bírtak azon képességgel, hogy a magyar és német nyelven kívül a tót nyelvet is beszéljék, továbbá ha hivatásuknak esetleg meg nem felelnének, a legrövidebb idő alatt eltá-

— Semmi közöd hozzá, sovány . . . ezin-gár . . . giraffe-hosszaságú Berta Igen, semmi közöd hozzá, akárhogy kacagasz is! Es meg-itiltom, hogy „kövér gombóc”-nak gúnyolj. Még te is lehetsz kövér, s majd akkor neked sem tetszik, ha „gombóc”-nak esúfolnak.

Gizi duzzogva kel föl helyéről, az egyik ablakhoz megy s a kacagóknak hátat fordítva az utetzára bámul. De esakhamar kiengesztelődik. Visszamegy előbbi helyére, és érdekel hallgatja a nála öt-hat évvel idősebb lányok beszélgetését, mely most a táncz nagyszerűségéről foly.

S ő is hozzá szól e thémához. — Bizony nagyszerű a táncz! Táncz közben bátran hozzánk simulhatnak a fiatal-emberék, és sok-sok mindent súghatnak fü-lünkbe! Oh, csak már én is nagy bálókba mehetnék! Jobban értenék ahhoz, hogyan kell a fiataliságot elbolondítani, mint ti!

— Szégyeld magad, Gizi. Alig vagy tizen-négy éves és már is úgy beszélsz, ahogy nagy korodban sem volna szabad beszélned. Beszéded nem illő művelt lányhoz. Nem kacagnod, hanem pirulnod kellene, hogy egy kellemes mulatság: a táncz említésekor rögtön ölelésre gondolsz te, te gyermek, ki-nek lefkép tanulásra kellene gondolnod, hogy majdan ne csak divatról, mulatságokról, de komolyabb, okosabb dolgokról is tudj beszélni. Es ti nagy lányok is jobban eselekednétek, ha Gizi előtt s egyáltalán nem hangoztatnátok oly elveket, melyek dicsérete-tekre sehogysem válnak.

A lányok meglepetés hallgatnak. Ki beszél közülök így? . . . Egy halovány, púpos lány mondta ezeket. A teremben levő sok lány közül egyedül ő, a nyomorék, hódolt valóban ideális elveknek. A kis púpos szerényen visszahúzódva ül

a terem túlsó oldalán. Mikor eljött unokatest-vérével, Gizivel, a lányok csak néhány szót szóltak hozzá, aztán ignorálták és ezzel el-távolították maguktól, mert a nyomorék kö-zelléte zavarta a testileg szép lányokat bizal-mas beszélgetések közben. Később el is feled-ték, hogy a kis púpos is jelen van a terem-ben, és csak akkor vették ismét észre, midőn az imént megszólalt.

Gizi (a „kövér gombóc”!) arca vér-vörös lett. Düh és szégyen tették azzá.

A púpos lány elé áll s kezeivel izga-tottan hadonáz.

— Beléd csak az irigység szól! Irigy-led szépségemet, irigyled, hogy nem vagyok púpos, mint te! Irigyled hogy Dezső engem szeret s nem téged! Nos nincs igazam? Ni! Hogy elpirult a púpos kisasszony!

A nyomorék alig hallhatóan rebegi: — Halgass, kérlek! Gizike! — Ugy-e, most már kérsz, míg előbb összeszidáltál? . . . Felsz, hogy mindent el-mondok! Az előbb rám förmedtél, hogy szé-gyeljem magam? Jó! Most én mondek olyat, amire aztán te szégyeld magad! — Gizike! Az Istenért! — Tudjátok meg, lányok, hogy a púpos kisasszony Dezsőbe szerelmes. Naponkint az ablakfüggöny mögül lesi, hogy megláthassa Dezsőt, amint déltánonkint egy ideig a há-zunk előtt sétál föl és alá. Oh, nem miattad, prédikáló unokatestvérem, de miattam! Ha-haha! Azt képzelted, hogy téged illet a Fensterpromenade? Pedig hát a szerelmes pillantások nem hozzád az első emeletre, de hozzád a második emeletre vannak irányozva. Tegnap szerelmes levelet kapott Dezső a — a kisasszonytól. Ugy-e bámulsz, hogy ezt tu-dom? Nos, tudd meg azt is, hogy Dezső azt a levelet nekem adta, hadd mulassak

rajta, mert engem imád az az aranyos jogász. Ép jó, hogy a levél nálam van. Halljátok a púpos kisasszony szerelmi ömlengéseit.

— Gizi! . . . Kérlek! . . . — Hiába kérsz! Leveledet csak azért is fölolvastam. Nem olvastam, ha imént nem prédikáltál volna. De így . . .

„Egyetlen Dezsőm!”

Boesása meg nekem ezt a bizalmas czi-mezés! Szívem fájdalmát enyhíti, hogy e levélben, először és utoljára oly bizalommal szólítottam Önt, amely bizalomra nincs és nem is lesz jogom soha!

Semmivé lett örökre az a szép álmom, hogy Ön, egyetlen Dezsőm, szeretni fog engem, ha megérti, átérzi szívem hangos dob-banásaiból a viszontszerelémért esdő lélek kinjút s a könyörület szerelémre várásolja azt a hozzám való rokonszenvet, melyet Ön-ben hinni véltem. Ha olykor rám mosoly-gott s a szokottnál erősebben szorítá meg ke-zemet: mosolyát a boldogság mosolyának hit-tetem, hittem, hogy örvend. midőn azt a sze-gény kis nyomorékot látja, ki szerelmét alig bírja titkolni Ön előtt, — s ugy gondoltam, hogy az erős közönséget az irántam érzett rokonszenv, vagy talán már — szerelm okozta. Mily boldogság volt e biztatónak képzelt jelek után a jövőről álmodoznom! Álmodni, hogy ön viszont szeret engem, hogy mi egymásért fogunk élni, egymást szeretve örökké!

S visszaemlékeztem mindarra, amit boldog szerelémről olvastam s a lánglelkeknek, való és képzelt után alkotta ragyogó képeik elhomályosultak ama kép mellett, mely nekem jövőnket ábrázolá. Oh, az a kis púpos lány, a ki óráhosszat leskelődött az ablak mellett, hogy Önt láthassa, oly boldog volt ez álmo-

dozások közben, hogy e boldogságért örökké áldom Önt, egyetlen Dezsőm, mert, bár akaratlanul, Ön szerelte nekem életem legboldo-gabb perceit.

Oh, hogy önök előtt a test szépségét mi-sem kárpótolja, hogy a test nyomorék voltát nem feledtethetik a szeplőtlen lélek nemes ér-zelmei, kincsei!

Nem szeret! Nem szeretett soha! A mo-soly, a készorítás merő gúny volt. Ön, egyet-len Dezsőm, gúnyt üzött érzelmeiből: mulla-tott egy nyomorék szerelém.

„A kis púpos szerelmes belém! Elhittem vele, hogy én is szeretem. Kiténően mulatunk majd a púpos kisasszony ábrándozásain! Ha-haha! Ugy-e furcsa az Gizi kisasszony, ha egy púpos szerelmes? Hahaha!”

Hallottam, midőn ezt unokatestvéremnek mondta. De a szavaknál jobban fájt nekem az utánok következő gúnykaczaj. Gizi vásott gyermek, gyakran gúnyt űz belőlem, nem esodálom, hogy az Ön megjegyzése után ka-czagott. De Ön, egyetlen Dezsőm, miért gúny-nyol Ön engem?!

Ha nem tud engem szeretni, legalább szánalmat, barátságot érezzen irántam! Ha nem boldogíthat, legalább ne tegyen egészen semmivé!

Hogy miért irok Önnek? . . . Kegyelmeért, barátságért könyörgök! Hadd tengődhessem át ez életet azzal a tu-dattal, hogy lelkem eszmeinye, mindene előtt, nem vagyok közönyű tárgya, nem vagyok semmi! . . .

Piroska föl kacag. — Ne olvasd tovább, Gizike, mert meg-pukkadok! Milyen bolond frázisok! Hahaha! S a lányok mind kacagnak. S hogy még zavartalanabban kacaghasznak, fölugorva helyeikről, a szomszédos terembe futnak.

volíthatók, a mikor is — szerzetesek lévén — nyugdíjazásukról sem kell gondoskodni. 3) K a c z v i n s z k y E d e apát-plebánus felkérte, hogy a városi fiemei iskolák felügyeletét vegye át, mert a képviselőtestület csak akkor nézhet nyugodtan a jövő elébe, ha az iskolák felügyelése oly nagy tudomány és érdemekben dús férfiú kezében letéve tudja. Az apát-úr kijelentette, hogy e kívánságnak szívesen tesz eleget. 4. Végre tárgyalatott Petre-nyák tanácsnok ügye, ki ellen a közgyűlés egy része kvalifikálatlan életmódja és hivatalbeli hanyagsága miatt fegyelmi eljárást akart megindítani s csak 3 szótöbbséggel 6 heti idő engedélyeztetett nevezetnek, hogy hátralekai elintézzék, mulasztásait pótolja és a rendtelenségeinek elejét vegye.

Elsőbbségek konverziója. Volt már alkalmunk jelezni, hogy a kassa-oderbergi vasút elsőbbségeinek konverziója még ezen év folyamán várható. E pénzügyi művelet kivételében azonban, miként a P. L. értesül, fönnakadás állott be. A m. k. pénzügyminis-terium ugyanis az utóbbi napokban kelt leiratában azt kívánja, hogy a kassa-oderbergi vasút s az érdekelt bankesoport között kötött szerződésnek az a része, mely a konverzió keresztülvételének tartamára vonatkozik, módosítsassék. A pénzügyminis-terium ugyanis követeli azon idő megjelölését, mely alatt a bankesoport bevégezni akarja a konverzió műveletét.

Zenepróba. Mint halljuk, a helybeli gyalogezred derék ezredeseinek Szitka Gusztáv-
nak kezdeményezése folytán elhatározottat, hogy ezidén is megfognak tartatni a városi redout nagytermében a tavaly oly közkedveltségnek és nagy látogatottságnak örvendett katonai zenekarának nagy zenepróbat.

A gazdasági év végén. Immár vége van a gazdasági évnék. A természet roppant kegyetlenül, szívtelen mostohán bánt el az anyaföld termékeivel. A nap heve kárörvendő mosolyával égette el a mező termékeit, s megőszítette a kalászt, mielőtt az zsenge életét átélhette volna. S a föld takarója alá elültetett mag esirájában fulladt meg anélkül, hogy a levegőt láthatta volna. Kétségbejött pusztítás a természetfől, amelyet imádnak és istenítünk! A költő szemleme csufosan meg-hazudtolva! Hol maradt a természet pom-pája: az arany buzakalászk sűrű tengere, a mely az egész ország éltető mindenségeként szokott garmadává foldagadni. Hol maradtak azok a méltóságosan megdagadt buzakalászk, amelyek görnyedten is oly ékes szószólat egy egész ország jóvoltának! A buza a legdrágább kincse a magyar népek. A gazdaközönség Herkules vállain nyugszik a termőföld négy sarka, mely ha félrebillen, inségbe dönti az országot. És az ország több helyén az inség már a kuszóbre hágtott. Ott áll a pitvar ajtaja előtt s várja, hogy az utolsó sütet liszt is elfogyon, hogy aztán betolakodhassék a ház lakoszájába. A mértékletesség megőzője a kolerának s legnagyobb ellensege az inségnek is. De az a rossz szokása van a magyar embernek, hogy balsorsra hamar esüggelődve teszi . . . „sirva vigad a magyar“ . . . buját rendesen a koresmába viszi és cserébe adja borért — pálinkáért. Hanem ez a csere csak növeli baját — apasztja a ládatját. A esüggelő ember, ha gazdag is, tönkre megy. Nem szabad elesüggelődünk! Anyia meg hála Istennek van a népek, hogy a telet kihuzhatja. Csak jól be kell osztani a mi van; s az is legyen mind a család s ne jusson eből egy szem sem a koresmárosnak, mert mihelyt ennek is jut a kis szerzeményéből, akkor elviselhetetlen lesz a tel nyomora. Az inség jajsavát Pestmegye már hallatá. Adóhalasztásért folyamodott a nép és az adóvégrehaj-

tás beszüntetéseért. Szomorú előjele a hideg télnek. Ne várja be a földmivesgazda, amíg a jászolból kifogyott a takarmány. Most fogjon már a munkához; menjen napszámba ha lova van és nem kapna fuvar, mert ha nem szégyenli a napszámot, akkor nemcsak annyit keres meg, amennyi neki és családjának elég hanem szorgalmával megkeresheti a tavaszi vetőmagot is. Az éhínség a legborzasztóbb. Tehát erő és kitartás!

Ijedelem Eperjesen. Herkelyi János Eperjes városi alorvos a f. hó 18-án jelentést tett a megyei alispánnál arról, hogy ugyanezen a napon az Eperjesről egész közel fekvő Salgó nevű községbe hivatván, ott Baron Jánosné szül. Gress Mária-t kolera-gyanus tünetek között kimulva találta. Az alispán távollétében dr. Tahy Mihály megyei főjegyző intézkedése folytán dr. Kayzell Aurél megyei főorvos, dr. Bergel Adolf kerületi orvos és dr. Füzy Béla főszolgabíró haladéktalanul megjelentek a helyszínen a vizsgálat és boncolás megkezdése végett. A holttestnek egyszerű külső megvizsgálása is már előre kizárta a kolera-fenforgásának lehetőségét, olyannyira, hogy a kiküldöttek csak a nyert erélyes utasítás következtében látták szükségesnek a boncolás megkezdését. A boncolás csakugyan azt derítette ki, hogy elhunyt-nál a kolera-gyanus tünetek távolról sem fogtak fenn, hanem, hogy az illető nő, ki már három hó óta volt áldott állapotban, belső elvzés következtében mult ki. A bizottság megnyugtató jelentését azonnal benyújtotta az alispánnak. A feljelentés városszerte félelmet és megdöbbenést keltett.

Arany mellű. Magas Lajos helybeli lakos, magy. kir. postafőnök úrnak Arpad nevű fia (4-ik gimnáziumi osztálybeli tanuló) szept. 12-én délután, a vasút felé vezető sétányon talált egy arany mell-éket (Broche). Ertesítette a tulajdonos, hogy tulajdoni jogának beigazolása után a talált mell-éket a város kapitányi hivatalánál átveheti. Winkler, vár. kapitány.

Tűzvész Kriványban. Felső-tarcai levelezőnk írja: Krivó hó 15-én szomorú délutánja volt Krivány községének; nevezett napon ugyanis délutáni 2 és 3 óra között egy házikóban tűz ütött ki, mely rövid idő alatt 30 lakházat, az azokhoz tartozó gazdasági épületekkel tett hamuvá. A leégett épületek közül alig volt három biztosítva; még a plebánosnak is, kinek csak esüre égett le, roppant kára lesz, amennyiben ő is csak úgy félig-meddig biztosította természetét. Ehez járul, hogy a leégették — kettő-három kivételével — mindnyájan szegény zsellérek, napszámosok, kik csekélyke termékeket alig hogy behordták, máris mindenüket elpusztította a dühös tüzelem. Már most körülbelül 40 családnak nincs betető falatja, nincs hová a közeledő inség időszakban meghúzhatná magát. Találkozott már egy nemesszív emberbarát, a ki a leégették közül néhányat saját épületeiben helyeztet el s más jótéteményben is részesítette őket, s ez t. Bornemisza Lajos úr, kriványi nagybirtokos. — Ezen szerencsétlenség alkalmánál két dolagra akarom a megyei közigazgatási és rendőrségi hatóságokat figyelmeztetni. Először az én véleményem szerint megyei parasztagunkat kényszeríteni kellene, hogy lakásait és természet tűzkár ellen biztosítsa, annyira távol lévén a mi parasztagunk a kultúrától, miszerint a biztosítás kiváló előnyeit fölfogni képtelen, inkább el-
iszsa felrethetető néhány garasát, hogyssem javát előmozdító intézményre valamit áldoz-
nék, s ha a szerencsétlenség megtörténik, akkor az egész vidék el van özőnölve — koldusokkal. Másodszor rend- és esendősé-
günknek utána kellene járni, hogy a vidé-
künkön igen is divatos lenszáritás ne a

befűtött kályhában szalmával fedett, kémény-
nélküli viskóban, lakházban történjék; hiszen a kriványi szerencsétlenségnek a lenszári-
tás az oka. Egy fiú ugyanis krumplját föl-
akarván melegíteni, gyufát gyújtott, melynek
égő kénje a tűzhely mellett levő kiszáritott
lentőmögbe esvén, azt egy pillanat alatt meg-
gyújtotta, honnan csakhamar a szalmaeresz
is tüzet fogott.

Az őszi esős időszak kezdetét vette s
egy látszik tartós lesz. A szántóvető emberek
örömmel fogadják, mert az eke nem igen fogta
a kökeménynyé száradt földet, de a szállósgaz-
dák aggodva tekintetik a sűrű felhőfátyolt s job-
ban szeretnének verőfényben száradni, mint
locs-poosban. Hogy mit szólnak majd az idő-
változáshoz a kommbacillusok nem tudjuk,
de szeretőnk, ha — nem tetszenek nekik.

Drága lesz a bunda. Férjuraéneknek az
idén mélyebben kell majd zsebbükbe nyulniok,
ha kedves feleségeik követeléseinek nem bírva
ellentállni, finom prémes bundákkal kívánják
őket tölteni „meglepni.“ A nissü-novgorodi
vásáron, mely épen most végződött be, a pré-
mek árai 50 százalékkal voltak magasabbak,
mint tavál. Az orosz evetek farkának pudjárt
300—400 rubelt fizettek, a szibériai eveteké-
ért pedig 500, sőt 800 rubelt is.

Succi titka. Succi egyre azt hajtja, hogy
titkos italával meg lehet hosszabbítani az életet
s kigyógyítani bizonyos betegségeket. — Persze
az a kérdés már most, van-e titka Succiának?
A közönség a miszterium iránti hajlamainál
fogva, hisz az ital titkában. Hisz látták, hogy
Succi elhelyte italát. S végre is hogyan mar-
radhatott volna annyi ideig életlen. Szóba
hozták az arzenikumot, a kokaint stb. Legtöbb
valószínűség megis Previtali hozzávetésének
van, ki azt hiszi, hogy Succi laudanumot
használ. Previtali az „Italia“-ban le is írta
ama rendkívüli tüneteményeket, melyeken a lau-
danum használatát következtében átment. S e
tünetemények ugyanazok, a melyeken Succi is
átment: Rendkívüli testerő, meglepő mozgé-
konyság, szinte természetfeletti elme műkö-
dés, a multak apró részleteire való bámula-
tos visszaemlékezés, teljes étvágyhiány. E
tünetek bírták rá Previtalit, hogy a laudanum
használatát abba hagyja, mert belátta, hogy
gyomra e módon többé nem lesz alkalmas az
emésztésre. A laudanumot Previtali így írja
le: nem egyéb növénykivonatnál, épen mint
Succié, van benne opium, sáfrán s kevés
malaga. A laudanum a betegre esillapítólag
hat, az egészséges gyomor működését pedig
megakasztja. Innen van az étvágy megszűnése,
noha az evő-képesség még mindig megma-
rad. Mások meg úgy okoskodnak, hogy Succi
hozzászokott a koplaláshoz, akár csak Mith-
ridates a méreghez. Különbösen is akárhányan
megtették már a koplaló próbát, a nélkül,
hogy titkot kötöttek volna hozzá. Ott volt az
a port-mauricie kataléptikus asszony, ki 25
esztendőn át, orvosa állítása szerint, nem
vett be egyebet viznél. A zsidók hajdan a
koplalást tartották a legjobb népies orvos-
ságnak. Mózes 40 nap és negyven éjjel böj-
tölt. A keresztény egyház több szentje, mint
Szent-Agnes, Szent-Krisztina, Siennei Szent-
Katalin gyönyörűket lelték a böjtölésben. Hát
Seoto, ki VII. Kelemen pápával fogadott, hogy
egy hónapig koplal! Megtartotta fogadását, s
a pápa a koplalás 30-ik napján kifizette neki
az 5 ezer tallért.

**Pénzintézeteket érdeklő bírósági hatá-
rozatok.** A közigazgatási bíróság legutóbb
három határozatot hozott, melyek a pénz-
intézetekre nézve fontosak. Kimondta ugya-
nis 1-ször, hogy a nyilvános számadásra
kötelezett pénzintézetek nyers jövedelméből
csak azon tőkék kamatösszegének 70 százaléka
vonható le, a melyek más pénzintézetnél utal-

ványok, betéti könyvek és egyéb betéti ok-
mányok vagy folyó számla mellett vannak
gyümölcsözés végett elhelyezve. Az elhelye-
zésnek ilyen minősége az adókövetésnél min-
dig igazolandó. 2. Az üzlet jövedelméből a
tartalék- és nyugdíjalap kamataira fordított
összeg a pénzintézeteknél nem képez üzleti
kiadást. 3. Ha a pénzintézet hivatalos helyi-
ségét a saját házában tartja, a tulajdonos in-
tézet által használt helyiségek bérértéke az
üzlet évi nyers jövedelméből levonandó.

Tilos kivándorlási szerződések. Az Egye-
sült-Államok egy újabb törvénye meg akarja
akadályozni ama kivándorlási szerződéseket,
melyeknek alapja rendszerint alacsony speku-
láció a kivándorlók kárára. Különösen tiltja
a kivándorlóknak oly feltétel melletti táboro-
zását, hogy az Egyesült-Államokba való meg-
érkezésük után meghatározott munkát vagy
szolgálatot tartoznak teljesíteni. E szerződé-
seket semmieseknek nyilvánítja, sulyos bünte-
tésekkel állapít meg az ellene cselekvők ellen,
kik a köztársaság területére utazó ily kiván-
dorlókat tudva fölveszik. Nem ártana nálunk
is e hirt hivatalosan közhírré tenni.

Lótenyésztők figyelmébe ajánljuk a hi-
vatalosan lap folyó hó 13-iki számát, mely
közli a földmívelés, ipar- és kereskedelemügyi
magy. kir. miszteriumnak a lótenyésztők-
közlettel azon figyelmeztetését, hogy azok, kik
a m. kir. állami ménletelekből az 1887-iki
fedeztetési idényre méntovart bérelni óhajtanak,
ebbéli szándékukat legkésőbb f. évi október
hó 10-ig jelentsek be, akár ezen miszteri-
umnál, akár az illető ménletelek parancsnok-
ságnál, mivel a határidő emulasztása esetében
a jelentkezések figyelembe vételnie fognak.

Lakást keresők figyelmébe. A magyar
utczában Dunkel-féle házban minden órában
kiadó, egy 2 utczai, 1 udvari szobából és az
ahoz tartozó szükséges helyiségekből álló
igen szép lakás.

Felelős szerkesztő: Hedry Bertalan.

HIVATALOS ROVAT.

2050. tk. szám. 1883.

1-1

Hirdetmény.

A bártfai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Händler József és családja folytán Szameth Hermann végrehajlatóknak Baran János sárpataki lakos végrehajlatást szenvedő elleni 80 frt tőkekövetelés és járuléki végrehajlati ügyében a bártfai kir. bíróság területen lévő, Sárpataka községben fekvő a sárpataki 80. sz. tjkvben foglalt Baran Barataní Ádámot $\frac{1}{4}$ részben, Baran Barataní Jánost $\frac{2}{4}$ részben és kiskoru Baran Barataní Andrást $\frac{1}{4}$ részben megillető $\frac{2}{4}$ urb. telekből és épületből álló egész ingatlanra az árverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi október hó 11-ik napján délelőtti 10 órakor Sárpataka községben a község házában megkeltárndó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 40 frt készpénzben, vagy az 1881. I.X. t. cz. 43. §-ában jelzett árnyalammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis-terület 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezehez le-
tenni, avagy az 1881. I.X. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság.
Bártfán, 1886. évi július hó 16-án.

Schleiminger,
kir. jbiró.

2322. tk. szám.

1

Hirdetmény.

A bártfai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rondák György és családja folytán Riegelhaupt Aron végrehajlatóknak Busik Kutasovics Zsuzanna, Timan Kutasovics János és Szacsék József mint kiskoru Kutasovics Mária gondnoka végrehajlatást szenvedő elleni 55 frt 40 kr. tőkekövetelés és járuléki végrehajlati ügyében a szvid-niki kir. járásbírósa területen lévő, Zboró községben fekvő $\frac{1}{4}$ részben Kutasovics Simeso Mária-t $\frac{1}{4}$ részben egyenlő arányban kiskoru Kutasovics Zsuzannát, Jánost és Imrét, végül $\frac{1}{4}$ részben kiskoru Kutasovics Mária-t megillető, a zborói 51. sz. tjkvben foglalt $\frac{1}{4}$ urb. telekből és a zborói 253. sz. tjkvben foglalt urb. zsellérségből álló egész ingatlanra az árverést 341 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi december hó 9-ik napján délelőtti 10 órakor Zhoron a község házában megkeltárndó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 34 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis-terület 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezehez le-
tenni, avagy az 1881. I.X. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint tkkönyvi hatóság.
Bártfán, 1886. évi augusztus 22-én.

Schleiminger,
kir. jbiró.

A púpos lány egyedül marad. Elföldi ar-
czát mind a két kezével és sir, sir keser-
vesen . . .

Feleje hallszik a lányok kacajja.
— Habaha! . . . A púpos szerelmes! . . .
A púpos szerelmes! . . .

Mikor a lányok a terembe visszatérnek,
a kis púpos, sápadt lányt már nem lelik ott.
— Jobb is, hogy elment! kiáltja Gizike.
Nem szeretem, ha van köztünk olyan, aki
mindig prédikál.

A lányok a terem nagy ablakai elé eso-
portosulnak s az utcán járó-kelőket veszik
szemügyre.

— Nini! Amott megy Ernő huszárölt-
zetben! Az idén szolgál. Milyen fess! Majd-
nem olyan fess, mint Tivi! És nem is néz
ide a haszontalan! durezáskodik Miczi. De
mégis . . . most . . . most ide néz . . . kö-
szön . . . Pá, te czukros huszár! Pá!

A lányok fejkkel integetve vis-zonozzák
Ernő katonás köszöntését.
— Most visszánéz! Mosolyog! S azt a
kis bajuszát pödrí! Jaj, te czukros, beh meg-
esókolnálak!

Miczi kisasszony úgy neki pirul.
— Szereted? Kérdi Miczitől Berta.
— Ki ne szeretne egy szép huszár!
— Szeretnél a felesége lenni?
— Micsoda? Én legyek az Ernő fele-
sege?! Soha! Mi lesz belőle? Hivatalnok,
négy-öt év mulva legfeljebb kétezer frt fizetés-
sel s ennyi talán esikére sem lesz elég, ha
asszony leszek! Nem! A felesége sohasem
lehetek, bármennyire imádom is Ernőt!
Miczi még mindig a huszár után néz.
— Pá, te fess kölyök! Pá!
Rövid szünet után Ilona szólal meg.
— Nézzetek, amott tipeg az öreg tanító
a feleségével. Ugy, ugy, csak tipegtek öre-

gek! Toty . . . toty . . . De vigyá-
zatok, csúszós a követet! El ne essetek! —
— A tanító meg a felesége bizonyára így
tipegtek át fiatalágukat, s így fognak tipegni
életük végeig és talán ez az együtt tipegés
volt egyedüli boldogságuk. A férj folyton
tanított, felesége meg a házi dolgokat végezte:
főzött, foltozgatja férje rongyos nadrágait,
harsnyákat kötött s a felhőneműt mosogatta.
S mint ma, minden vasárnap templomba
mentek, útközben megbámulták a kirakatokat
s néha-néha egy-egy pohár sört vagy bort
ittak valamelyik külvárosi vendéglőben. Bi-
zonyára ilyen volt életük és ilyen lesz halá-
luk perczéig. Ah! Inkább rögtön meghalnék
fiatalon, mintsem ilyen életet éljek!

— De azért talán mindig boldogan éltek,
mert szerették egymást! mond a néha, de
csak néha ideálisan gondolkozó Luiza.

— Lehet. De élhetnének-e mi is bol-
dogan izgató szórakozások, változatos mulat-
ságok nélkül?! Mi, akik megszoktuk, hogy
hétenként háromszor-négyszer színházba men-
jünk, bálózunk, megnézzük a löversenyeket,
a Hangliban oszonázunk és mindenütt, min-
denkor megbámultassuk magunkat?! Élhet-
nének-e boldogan, ha mindig csak egy férfi
lenne mellettünk, ha hódolóknak nem környez-
nének?! . . . Bizonyára nem. Hidd el,
Luiza, nálunk művelt lányoknál, a szerelem
csak egy neme a szórakozásnak.

Az állandó szerelem csak szegényeknek
való, mert ez az ő egyedüli ingyen mulat-
ságuk. Közülünk, jó házból származó lányok
közül, csakis olyanok ábrándoznak állandó
szerelemről, mint például Gizi púpos unoka-
testvére. És ez természetes. Hiszen a testi
nyomorékokat mindenütt vagy gunyolják, vagy
sajnálják. Sokselem mulatnak velők. Ki is
mulathatna, teszme, egy — púpos lányval!

Igy aztán arról ábrándoznak e nyomorékok,
hogy őket majd valaki megszereti, akivel, el-
rejtőzve a gúnyolódó, szánakozó világ elől,
örökké mulatnának, örökké szerelmeskedné-
nek. S hogy nem részesülhetnek mind ama
szórakozásokban, mulatságokban, melyekben
mi részesülünk: az állandó szerelemben ke-
resnek és találnak kárpótlást. Azaz találná-
nak, ha volna e földkerekségen olyan bolond,
aki életét egy nyomoréknak szentelné.

Ilona felbeszákítja a beszédet, mert a
lányok mind egyszerre kiáltják, örömmel és
izgatottan:

— A Tivi báró! A Tivi báró!
Ó az! A tőlük ünnepezt szép, léha Tivi
báró. Botjával hadonázva, lejtegetve lépdel az
utczán.

A lányok, Piroskával élőkön, kíváncsian
dugják fejüket az ablakhoz s neki pirult arcz-
czal lesik, ha vajjon fölöz-e Tivi báró?

— Jaj! Csak fölözne!
Tivi báró megáll, szembe illeszti a mo-
noklit, s aztán — mily boldogság! — föl-
néz a lányokra. Kalapot billent és mosolyog.
— Ah! A Tivi báró mosolyog!

A lányok majd kibújnak a bőrükből.
Hát lehet-e egy lánynak nagyobb boldogsága,
mint az, ha rá a Tivi báró mosolyogni ke-
gyeskedik?! . . .

Tivi báró ismét köszön, ismét mosolyog
és lassú léptekkel tova megy. Mikor az utca-
szöglethez ér, visszafordul, esőket int a lá-
nyok felé s aztán eltűnik.

A lányok még sokáig állnak az ablakok
előtt és lesik, mikor jön ismét vissza az a
szép, kedves, echt mágnásos Tivi báró?

Csakhogy ő nem jön vissza. Megsúgom,
miért?
Pszt! Találkaja van egy — ballerínával.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ravasz István végrehajtatonak Basizta János végrehajtást szenvedő elleni 60 frt tökéketelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék területén lévő, Kellemes községben fekvő s Basizta János tulajdonát képező következő ingatlanokra és pedig:

- 1. Kellemes község 28. sz. tjkvébeni 5/8 urbéri teleknek 1/4 részére (a 13. hr. sz. belsőség és épületek s 178.393. hr. sz. szántóföldek kivételével) 494 frt kikiáltási árban;
2. a kellemesi 43. sz. tjkvi 179, 194, 206, 240, 366, 377. és 392. hr. sz. szántóföldek, valamint a 32. j. hr. sz. belsőség és a hozzá tartozó eszű fele részéből álló ingatlanokra 296 frt kikiáltási árban;
3. a kellemesi 147. sz. tjkvi 275, 263, 309. és 324. hrj. számú szántóföldekre 197 forint kikiáltási árban;

4. a kellemesi 24-ik számú tjkvben foglalt 3/8 urb. telek és járuléka 912 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 23-án d. e. 9 órakor a kebelbeli telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 49 frt 40 krt, 29 frt 60 krt, 19 frt 70 krt, illetve 91 frt 20 krt készpénzben, vagy eperjesi pénztézetek betéti könyveiben, vagy az 1881: 60. tez. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt ig. minisztr. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. tez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint tkkvi hatóság Eperjesen, 1886. évi augusztus hó 14-én.

Palugyay Gusztáv, elnök.

Hellner Károly, jegyző.

Árverési hirdetmény.

Sárosmege arvaszéke, mint gyámhatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy nagysárosi illetőségű kkor Fried Sali és Rochlitz Árpád tulajdonát képező, 89 holdat tevő ingatlan birtokuk a hozzátartozó gazdasági épületekkel, megfelelő takarmánnyal f. e. október 6-án d. e. 10 órakor N-Sároson, nyilvános árverésen ki fog haszonbérletetni; ugyancsak ezen alkalommal eladás alá kerül az árváknak jutott kiadatlan burgonyájuk. A haszonbérlet f. e. október 1-től veszi kezdetét. Egyébb feltételek alólirt hatóságánál megtekinthetők.

Eperjes. 1886. szeptember 21-én tartott Sárosmege árveszkének üléséből.

Semsey Vilmos s. k elnök.

2998 tk. szám.

1-1

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy az eperjesi népbank végrehajtatonak Orgonyás István és Kosalko Mária házastársak s végrehajtást szenvedők elleni 150 frt tökéketelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék területén lévő Nagy-Sáros községben fekvő következő ingatlanok és pedig:

- 1-ször: a nagy-sárosi 189. sz. a. tjkvi 246. hr. és 179. öi. sz. a. foglalt adós Kosalko Mária nevén fele részben, más felerészben azonban Zsvir szül. Beresinszki Mária tulajdonát képező 246. hr. és 179. öi. sz. a. ház 400 frt értékben;
2-ször: a nagy-sárosi 913/a. sz. a. tjk. felerészben Orosz szül. Kosalko Mária nevén, más felerészben azonban Orosz János és Ede kiskorúak nevén álló és ezen alkalommal az 1881. 60. tez. 156. §-a alapján szintén elárverezés alá eső ingatlanok, mint

- a) az 556. hr. sz. a. szántóföld 67 frt kikiáltási árban,
b) a 2830/b. hr. sz. a. szántóföld 44 frt árban,
c) a 2832/b. hr. sz. a. 103 frt kikiáltási árban,
d) a 3082. hr. sz. a. szántóföld 14 frt árban és
e) a 4896. hr. sz. a. szántóföld 103 frt árban, - azután

3-ször: a nagy-sárosi 1042. sz. a. tjkvi Orgonyás István nevén irt 3403. hr. sz. a. szántóföld a 70 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 16-ik napján d. e. 9 órakor Nagy-Sáros mezőváros községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az illető ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy eperjesi pénztézetek betétkönyvében, vagy az 1881: LX. tez. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX t. ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint tkkvi hatóság Eperjesen, 1886. július 31-én.

Palugyay Gusztáv, elnök.

Rojkovich, jegyző.

1899. tk. szám.

1-1

Hirdetmény.

A bátfai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Berger Israel belovezsai lakos végrehajtatonak Hlatki András belovezsai lakos végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tökéketelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a bátfai kir. járásbíróóság területén lévő, Belovezsa községben fekvő, a belovezsai 69. sz. telekkönyvben egyik felerészben Hlatki Péter, másik felerészben egyenlő arányban Hlatki András, Hlatki József, Hlatki Mihály, Jaroscsak Jánosé szül. Hlatki Anna és kiskorú Hlatki Mária tulajdonát képező 7/8 urb. telekből és épületből álló egész ingatlanra az árverést 433 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi október hó

7-ik napján délelőti 10 órakor Belovezsa községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 42 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. ez. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság. Bátfán, 1886. évi június hó 5-én.

Schleiminger kir. jbiró.

941. szhoz. Kib. 1886.

1-3

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési minisztérium 1886. évi július 30-án 24529. sz. a. a budapest-kassa-dukla államút eperjes-sebesi szakaszán épülő félben lévő útemeléshez szükséges földterületek kisajátítását és egyben felmerült kártalanítási igények megbíralását az 1881. évi LXI. t. cz. alapján elrendelven, ezen eljárás foganatosítására Ghillány József elnöke alatt Semsey Boldizsár és Gombos Alajos bizottsági tagokkal és Szinyey Merzse István bizottsági jegyzőül küldetnek ki s tárgyalási hatánapjául 1886. évi október hó 19-én reggeli 9 órára a megyeház kis termébe tüzetik ki, mire névve Eperjes sz. kir. város tanácsa és Kellemes község előjárósága a kisajátítási terv és összeírásnak, valamint a kimutatásnak azon épületekről való közlése mellett, melyeknek tulajdonosai kártalanításért folyamodtak, azon felhívással értesítettnek, hogy ezen iratokat a község házában közszemlére tegyék ki, s erről az érdekelteket azzal értesítsék, hogy a kiküldött bizottság, a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemleg határoz, ha az érdekeltek közül senki sem jelen meg.

A közigazgatási bizottságnak Eperjesen. 1886. évi szeptember 9-én tartott üléséből.

Mattyasovszky főispán.

NEM HIVATALOS ROVAT.

4478. ksz.

1-2

H i r d e t m é n y.

Alólirt városi tanács részéről közhírré tétetik, hogy a városi bormerési jognak folyó évi november hó első napjától számítandó három évre való bérbeadása ezéjából folyó évi szeptember hó 29-en d. e. 10 órakor a városi tanásteremben nyilvános árverés fog tartatni.

Közhírré tétetik továbbá, hogy a felkúlvárosi laktanyai kantinnak folyó évi november hó 1-jétől számítandó 3 évre való bérbeadására névve folyó évi szeptember hó 30-án szintén d. e. 10 órakor a városi tanásteremben nyilvános árverés lesz.

A bérleti szándékozik értesítettnek, hogy mindkét bértárgyra vonatkozólag az árverési feltételeket a számvétségünél megtekinthetik s hogy a szóbeli árverés megkezdésig az ajánlati összeg 10 százalékát tevő bánatpénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlatok is el fognak fogadtatni.

Eperjes sz. kir. város tanácsa 1886. évi július hó 22-én tartott üléséből.

Brünni kelméket

elegans észi vagy téli öltözetekre,

3-10 métert kitevő szelvényekben mindegyik éppen egy ferfőöltözetre elegendő. frt 4.80 igen finom frt 7.25 legfinomabb frt 10.0 leg- legfinomabbat

valódi gyapjuszövetből

Palmerston és Boy téli kabátok méterje frt 2.50 egész 3frt. Loden frt 2.25 egész 3 frt. Női posztók méterje frt 1.25-értől 2.50 krig, megköld barkinek is posta utavét mellett

Feintuch Fabrikes-Niederlage SIEGEL IMHOF BRÜNN.

Nyilatkozat: A fentebbi czeg szöveti szilárd és izeltes kivétel valamint kiválkepeni tartósság által tünnek ki. Ezek elismert megbíható szilárdsága és rendkívüli munképessége egyszermind az iránt is kezeséget nyujt hogy csakis a legjobb áru s pontosan a választott minták szerint lesz szállítva. Kívánatra fentebbi raktar mintákkal ingyen és bérmentve szolgál.

Megvételre kerestetnek készpánzfizetés mellett egy szép nemesi birtok vagy uradalom első osztályú szántófölddel vagy vágható erdővel - tökebefektetésül. Kastély, jó gazdasági épületek kivanatosak. Ajánlatok birtokosoktól intézendők: Horváth és Potz Richard m. kir. nyug. főerdészekhez Bécs, Margarethenstrasse Nr. 12.

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb szépirodalmi képes hetilapja.

A „Képes Családi Lapok“

2-3

1886. október elsőjén a kilencedik évfolyamba lép.

Lapunk életideje a legkézzelfoghatóbb bizonyíték arra névve, hogy a hazai családoknál befogadott kedvelt barátta lett s a legnemesebb örömmel mondhatni, hogy a „Képes Családi Lapok“ ténfoglalásával sok kétesbecsű, selejtes tartalmu, különösen külföldi olvasmányokat szorítottak le a családok asztalairól, melyek részint hiu igézetekkel, részint nagy hanggal folyton kísértének megvesztegetni a hazai közönség jóhiszeműségét

Lapunk tartalmára névve a kiadó és szerkesztőség versenyezni fognak a buzgalomban, hogy továbbra is fokozott mérvben kiérdemeljék a közönség támogatását. Közölni fog jeles eredeti és fordított költeményeket, beszélyeket, rajzokat, népiismeri, szépsézetit, egészségügyi cikkekkel; a rolandó idővel tartand minden irányban. Heti tárcák, adomák, apróságok, hírek, talányok stb. stb. fogják élénkíteni a lap tartalmát és azon leszünk, hogy a szövegbe nyomott képei a legjelesebb külföldi lapokban közlöttekkel kiállják a versenyt.

A képes családi lapok előfizetési ára:

Egész évre 6 forint. Félévre 3 forint. Negyedévre 1 forint 50 kr.

Előfizetéseket elfogad minden hazai könyvkereskedés.

Mutatványszámokat küld ingyen és bérmentesen

a „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ kiadóhivatala BUDAPESTEN,

IV. kerület, papnövelde-utca 8. szám alatt.

A Waniek-kertben egy

butorozott lakszoba

minden órában kiadandó. Bővebben a kert-tulajdonosnál.

82. sz.

2-1

Haszonbéri árverési hirdetmény.

Bátfán sz. kir. város közönsége részéről közhírré tétetik, hogy a tulajdonához tartozó alább elősorolt javadalmak és fekvőségek f. 1886. évi szeptember 27-én és október hó 11-én mindig reggeli 9 órakor a városi tanásteremben nyilvános árverés útján bérbe fognak adatni, és pedig:

- 1. Sverzsói birtok, kikiáltási ár . . . . . 300 frt
2. Városi „Kávéház“ vendégfogadó . . . . . 666 „ 66 kr.
3. „ „ „Fekete Sas“ . . . . . 200 „ — „
4. Zabavai koresma . . . . . 180 „ — „
5. Lukaviczai „ . . . . . 61 „ — „
6. „ „ malom . . . . . 30 „ — „
7. Tarnói „ . . . . . 225 „ 37 „

Az árverés minden részletre külön szóbeli meg írásbeli is, — az írásbeli ajánlatok 10% bánatpénzzel ellátva a szóbeli árverés megkezdése előtt elfogadtatnak.

Az árverés jogérvénye a közgyűlés jóváhagyásától tétetik függővé.

A részletes feltételek a városi irodában a hivatalos órák alatt betekinthezők.

Bátfán, 1886. évi szeptember hó 9-én tartott városi képviselő-testületi közgyűlésből.

Rhody Alajos polgármester.

Jaschik jegyző.